

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 625/2016
08.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари предлагача Г.К. из Н.С., чији је пуномоћник З.И., адвокат из Н.С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 и 253/15 од 26.02.2016. године, у седници одржаној 08.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Београду Р4 и 253/15 од 26.02.2016. године, у ставу четвртом и петом изреке, тако што се предлагачу Г.К. из Н.С., поред износа досуђеног ставом трећим изреке **ОДРЕЂУЈЕ** накнада за повреду права на суђење у разумном року од још 10.000,00 динара и трошкови поступка од још 12.000,00 динара, који ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије, опредељених за рад судова у року од три месеца од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 и 253/15 од 26.02.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предлагачу у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету Ив 9105/13 повређено право на суђење у разумном року. Ставом другим изреке, наложено је Првом основном суду у Београду да у најкраћем могућем року, хитно, оконча извршни поступак у предмету Ив 9105/13. Ставом трећим изреке, предлагачу је одређена примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року од 10.000,00 динара, који износ ће му се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од три месеца рачунајући од дана подношења захтева Првом основном суду у Београду за исплату. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев предлагача преко 10.000,00 динара до тражених 20.000,00 динара. Ставом петим изреке, предлагачу су досуђени трошкови поступка од 780,00 динара, а који износ ће му се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад Првог основног суда у Београду, у року од три месеца од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу, побијајући га у ставу четвртом и петом изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача делимично основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које суд у поступку по жалби пази по службеној дужности, а у жалби се одређено не указује на остале битне повреде због којих се жалба може изјавити.

Према стању у списима, предлагач је Вишем суду у Београду поднео 13.05.2015.године, захтев за заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку који се води пред Првим основним судом у Београду Ив 9105/13. Виши суд у Београду прибавио је наведене списе и утврдио да је предлагач, као извршни поверилац, поднео 25.11.2013. године предлог за извршење против извршног дужника Републике Србије, МУП, ПУ Нови Сад, на основу веродостојне исправе рачуна број 8/13, ради наплате новчаног потраживања. Дописом од 05.12.2013.године, Први основни суд у Београду наложио је извршном повериоцу да у смислу члана 35. став 4. ЗИО достави суду оригиналну веродостојну исправу или оверену копију или препис исте, а што је поновио дописом од 08.05.2015. године и који је уручен предлагачу 14.05.2015. године, а поднеском од 20.05.2015.године извршни поверилац, овде предлагач, поступио је по налогу суда и доставио оргинални рачун. Након тога суд није предузимао никакве радње у овом поступку.

Анализирајући дужину трајања поступка, Виши суд у Београду је утврдио да је од подношења предлога 25.11.2013.године суд предузео само једну радњу којом је наложено извршном повериоцу, овде предлагачу, да достави оригиналну веродостојну исправу или оверену копију или препис исте, али након тога суд није предузимао никакве радње по поднетом предлогу, због чега је закључио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и одредио му примерену накнаду од 10.000,00 динара, док је одбио захтев предлагача до тражених 20.000,00 динара.

Међутим, Врховни касациони суд је нашао да није правилан закључак првостепеног суда којим је утврдио право предлагача на исплату примерене накнаде због повреде права на суђење у разумном року од укупно 10.000,00 динара.

У конкретном случају извршни поступак траје од 25.11.2013, када је поднет предлог за извршење, а који поступак је по својој природи хитан. Наиме, по оцени Врховног касационог суда у поступку спровођења принудног извршења суд је предузео само једну радњу и то налагање извршном повериоцу, овде предлагачу, да достави суду оргиналну веродостојну исправу или оверену фотокопију или препис исте, а што је извршни поверилац, овде предлагач и

поступио, због чега то не оправдава дужину трајања извршног поступка дуже од две године, јер је реч о хитном поступку, у смислу члана 6. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Одредбом члана 8б став 1. Закона о уређењу судова, прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року. Из садржине наведене одредбе произлази да овај поступак има за циљ убрзање окончања поступка у коме је утврђено да је дошло до прекорачења разумног рока, због чега примерена накнада не представља накнаду штете, већ уз изречену меру за убрзање поступка представља сатисфакцију за утврђену повреду права. Висина примерене накнаде одређује се у зависности од околности сваког конкретног случаја, при чему се посебно цени природа захтева, односно значај предмета спора за подносиоца захтева, али и понашање подносиоца захтева, као странке у поступку у коме је повређено ово право.

Приликом одлучивања о висини накнаде, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о новчаном потраживању, да су прекорачењем разумног рока повређена, али не и угрожена имовинска права овде предлагача, то налази да износ од још 10.000,00 динара, представља примерену накнаду предлагачу којом ће се уз изречену меру за убрзање поступка остварити и сврха која њима треба да се постигне, а која представља и циљ овог поступка, у смислу члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци овог решења.

Предлагач је успео у поступку, па има право на накнаду трошкова поступка од укупно 12.780,00 динара, применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, а који су му признати на име састава жалбе од 12.000,00 динара, применом Тарифног броја 25. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12), имајући при том у виду успех предлагача у овом поступку, као и судских такси за захтев и првостепену одлуку у висини од по 390,00 динара, а у складу са одредбом Тарифног броја 4. Тарифе о судским таксама, с обзиром да је предлог за заштиту права на суђење у разумном року акт притужбеног карактера, који није строго формалан, због чега му не припадају трошкови у већем износу.

На основу изнетог, применом члана 401. тачке 3. и члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**